

Forslag til Lov om Jagten.

§ 10.

Den jagtberettigede er pligtig at godtgøre vedkommende al den Skade, som han ved at udøve eller lade udøve Jagt paa Ejendomme, som haves i Eje eller Brug af andre end den jagtberettigede selv, paafører Ejeren eller Brugerens. Den jagtberettigedes Erstatningsansvar kan ikke indskrænkes ved nogen Kontrakt.

§ 11.

Den jagtberettigede har Ret til paa sit Jagtdistrikt at nedskyde Hunde, som strejfe om uden for de Beje og Stier, der ere aabne for almindelig Færdsel, dog for saa vidt Hunden er i Følge med Ejeren eller andre, der træde i hans Sted, først efter at den jagtberettigede forgæves har opfordret dem til at kalde Hunden til sig eller denne ikke lader sig tilkalde af disse. Endvidere har den jagtberettigede Ret til paa sit Jagtdistrikt at nedskyde omstreffende Ratte.

Er den jagtberettigede ikke selv Bruger af Grundene, maa han dog kun udøve den ovennævnte Ret med Brugerens Samtykke; den jagtberettigede behøver dog ikke Brugerens Samtykke til at nedskyde omstreffende Hunde af Mynderacen udenfor Brugerens Gaard, Gaardsplads eller Have.

Lov 30. Jan. 1861 ang. Forbud imod at medtage løse Hunde i Sægersborg Dyrehave m. m. forbliver fremdeles i Kraft.

Naar løsgaaende Hunde ihjelbide eller bestadige Wildt i Fredningstiden, er disses Ejer pligtig til at erstatte den jagtberettigede den Skade, der herved tilføjes hans Wildtstand.

§ 12.

Uvedkommende maa ikke færdes med Skydevaaben eller Jagthund paa anden Mand's Jagtgrund uden for de Beje, der ere aabne for almindelig Færdsel, eller uden for offentlige Stier, ej heller ved Badning paa Forstranden langs med anden Mand's Jagtgrund eller paa Isen langs med Jagtgrunden. I Skove, hvad enten disse tilhøre Staten eller private, maa uvedkommende ikke færdes med Skydevaaben eller Jagthund uden for de gennem Skovene førende offentlige Beje.

Den, der har saaret Wildt paa sin egen Jagtgrund, har ingen Rettighed dertil, naar det falder paa anden Mand's Jagtgrund.

§ 13.

Den, der ubeføjet jager paa Steder, hvor der ikke tilkommer ham Jagtret, være sig med Skydevaaben eller paa anden Maade, gør sig skyldig i ulovlig Jagt, selv om der ved Jagten ikke er fældet eller fanget noget Slags Wildt.

Er der ved ulovlig Jagt stude eller fanget noget Wildt, er den skyldige pligtig at erstatte den jagtberettigede Wildtets Værdi, medmindre denne foretrækker at erholde Wildtet uleveret; er Wildtet nedlagt i Fredningstiden, er den skyldige pligtig at erstatte den jagtberettigede den yderligere Skade, som derved er tilføjet hans Wildtstand.

§ 14.

Det er forbudt at udøve Jagt paa Søn- eller Helligdage samt om Natten, hvorved forstaaes Tiden fra en Time efter Solens Nedgang til dens Opgang.